

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 423/2015-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júla 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23 Co 442/2012-144 z 9. decembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 Co 442/2012-144 z 9. decembra 2013 (ďalej aj „namietaný rozsudok“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ sa návrhom podaným 2. marca 2012 na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresnej prokuratúry Trnava. O návrhu sťažovateľa rozhodol okresný súd rozsudkom sp. zn. 10 C 22/2012 zo 16. októbra 2012 tak, že ho zamietol. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd namietaným rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu ako vecne správny.

Sťažovateľ nesúhlasí s právnym posúdením jeho návrhu a záverom krajského súdu, že *„V postupe Okresnej prokuratúry Trnava neboli zistené žiadne pochybenia, konala riadne a bez prietahov a preto možno konštatovať, že sa nedopustila nesprávneho úradného postupu.“*. Podľa názoru sťažovateľa *„Odôvodnenie odvolacieho súdu pri posudzovaní aplikácie príslušných zákonov v danom prípade nebolo vykonané ústavne konformným spôsobom... Je zrejmé, že Okresná prokuratúra Trnava ako orgán verejnej moci mi neposkytol inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nadväzne na to možno rozhodovaciú činnosť všeobecných súdov v konaní... založenú na nesprávnej aplikácii príslušnej právnej normy označiť za rozpornú s ústavným právom občana na súdnu ochranu.“*.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a právo na majetok podľa čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru postupom Krajského súdu v Trnave v konaní sp. zn. 23Co/442/2012-144 bolo porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/442/2012-144 zo dňa 9. decembra 2013. Zároveň vec vracia Krajskému súdu Trnava na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 4 000,- €.. Túto sumu je Krajský súd v Trnave povinný zaplatiť sťažovateľovi na jeho účet do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto nálezu.“

K sťažnosti sťažovateľa je pripojené vyhlásenie k povinnému právnomu zastúpeniu v konaní pred ústavným súdom, z ktorého vyplýva, že zákonnú požiadavku obligatórneho právneho zastúpenia podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmieta akceptovať.

Súčasne so sťažnosťou bol ústavnému súdu k nej doručený 19. marca 2014 aj dodatok, v ktorom sťažovateľ vyjadril názor, že doterajšie uznesenia ústavného súdu, ktorými boli odmietnuté jeho sťažnosti v dôsledku nepredloženia splnomocnenia pre advokáta už pri predbežnom prerokovaní, „*nemožno považovať za súladné s ústavnoprávnymi princípmi ochrany ústavných práv sťažovateľa v zmysle II. hlavy ústavy*“. Sťažovateľ poukazuje aj na to, že „*Vplyvom nenaplnenia ústavnoprávnej ochrany mojich práv zo strany súdu nastala situácia, ktorá mi spôsobuje značné problémy v profesionálnom a súkromnom živote*“, preto uvádza, že využíva „*svoje právo na odpor vyplývajúce z čl. 32 ústavy – ius resistendi a podávam svoju sťažnosť podľa čl. 127 ústavy z 22. 1. 2013 bez právneho zastúpenia*“.

S poukazom na podmienku povinného právneho zastúpenia ústavný súd vyzval sťažovateľa prípisom z 12. januára 2015, aby mu v lehote 10 dní predložil kvalifikované splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ bol zároveň upozornený na možnosť postupu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prípade nerešpektovania výzvy ústavného súdu.

Sťažovateľ na uvedenú výzvu ústavného súdu nereagoval a v lehote stanovenej ústavným súdom požadované splnomocnenie nepredložil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon

neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, v ktorej je jednoznačne formulované, že povinnosť zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je ustanovená bez možnosti akýchkoľvek výnimiek, a zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ ide o inštitút povinného právneho zastúpenia, na opodstatnenosť jeho zákonnej úpravy vo svojej judikatúre opakovane upozorňuje a bezvýnimočne na ňom trvá (napr. I. ÚS 57/2013, IV. ÚS 221/2013).

Sťažnosť sťažovateľa má aj iné nedostatky. Neobsahuje kvalifikované odôvodnenie, ktorého obsahom by bola ústavnoprávne relevantná argumentácia, čo je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej. V prípade sťažovateľa bola aj táto skutočnosť dôvodom, prečo ho ústavný súd napriek jeho jednoznačne vyjadrenému postoju vyzýval na splnenie podmienky povinného právneho zastúpenia, keďže advokát by mohol túto argumentáciu prípadne doplniť.

Pretože ústavný súd upozornil sťažovateľa, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, a sťažovateľ aj napriek tomu v lehote stanovenej ústavným súdom splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom nepredložil, a neurobil tak ani do predbežného prerokovania jeho návrhu, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2015